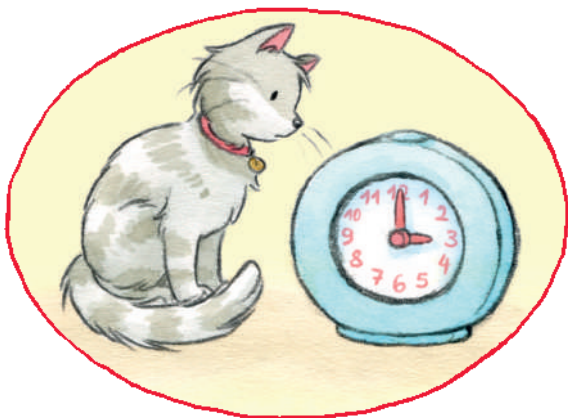

Conni știe cât e ceasul

Poveste de Liane Schneider
Ilustrații de Janina Görissen

Conni desface curioasă pachețelul pe care i l-a adus bunica. Un ceas deșteptător! Este albastru, are un cadran cu 12 numere și 2 ace indicatoare roșii. Conni se bucură. Acum se va putea trezi singură și va ști în curând, fără ajutorul mamei, cât e ceasul. Conni poate fixa imediat ora. Acul mic roșu indică orele. **Acum e ora 3 fix**, de aceea acul mic este pe 3. Și cel mare? Conni se uită întrebător la bunica.

— Acesta este minutarul - o lămurește bunica.

— La ora exactă, acesta stă întotdeauna sus, pe cifra 12.

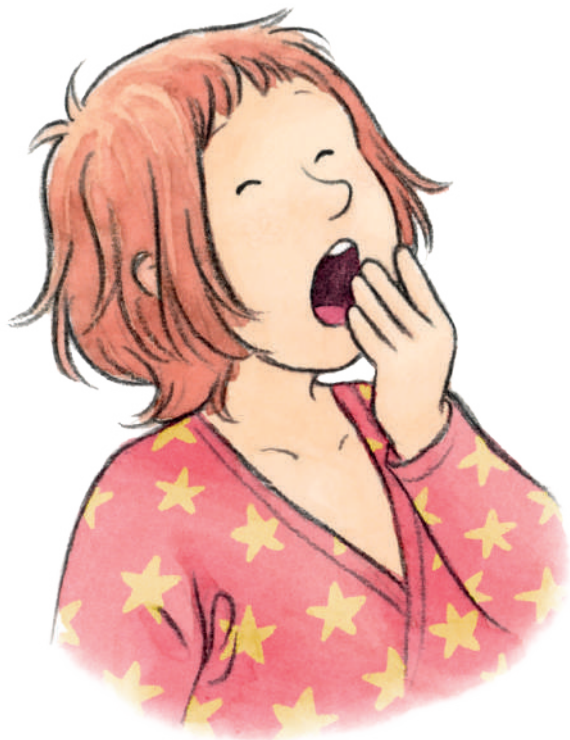
— Și când dimineața devreme indicatorul cel mic stă pe 7, iar cel mare pe 12, ceasul deșteptător sună de trezire - spune mama. Ea setează cu acul alb subțire, pe care Conni abia acum îl descoperă, ora de trezire.

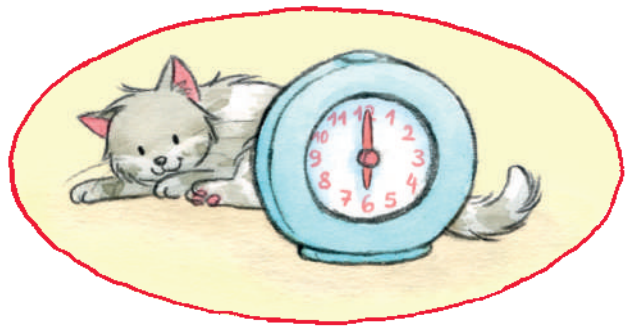
Apoi pune o baterie în ceasul deșteptător. Ceasul a pornit și măsoară timpul cu un tic-tac, tic-tac abia perceptibil...

— Mamă, tată, trezirea! - strigă Conni și dă buzna în dormitor.

— Afară e lumină. Păsările ciripesc. Și acul mare e pe 12. Conni este trează de-a binelea. Mama, nu. Somnoroasă încă, privește cu un ochi la ceasul deșteptător, pe care Conni i-l ține sub nas. Da, acul mare este într-adevăr pe 12, dar cel mic este pe 6. **Deci e abia ora 6 dimineața!** Prea devreme pentru trezire, este de părere mama. Conni trebuie să se mai culce puțin.

Dar Conni nu mai poate dormi. Se uită la ceasul deșteptător și observă liniile mici dintre numere. Acul mare se mișcă încet înaintând câte o linie, dar cel mic, parcă a încremenit, nu pare să se miște. Conni se joacă o vreme cu motanul Miau, desenează puțin și apoi trebuie să meargă la toaletă.

